

maa siges at være gjældende for Kjøbstædernes Vedkommende. Der er navnlig i § 12 i det Lovforslag, jeg sigtede til, udtalt, at Ingen skal være forpligtet til for samme Tidrum at hve personlig Skat til to Communer, med mindre han maa ansees paa eengang at have fast Bopæl i begge; det vil altsaa indirecte sige, at naar en Person har Bopæl i flere Communer paa eengang, saa bliver der Spørgsmaal om, at han skal betale Skat i mere end een Commune. Det er ikke fastholdt, at man skal søge at udfinde, hvad der er Mandens Hovedopholdsstied, saaledes at han der bliver heelt skattepligtig, medens han ikke bliver skattepligtig noget andet Sted. Der var altsaa forøget Anledning til at komme ind paa disse Vigningsforhold, netop ifølge Indholdet af det Lovforslag, der er forelagt fra Regjeringens Side, og jeg skal sige til, at i dette andet Lovforslag indeholdes der tillige andre Bestemmelser angaaende disse Vigningsforhold; det var særligt med Hensyn dertil, at jeg tillod mig ved 1ste Behandling af disse Lovforslag at udtale, at det forekom mig at være kjendeligt, at Lovforslaget om Styrelsen af Sognecommunernes og Amternes communale Anliggender var behandlet med større Omhyggelighed eller i al Fald med større Udførlighed, end det tilsvarende Lovforslag om Kjøbstædernes communale Styrelse. Det er imidlertid forekommet Udvalget, at der ikke var nogen Grund til, naar der samtids skulde udkomme to communale Love, een for Kjøbstæderne og en anden for Landet, da i den sidste Lov at optage Bestemmelser angaaende Vignings- og Skatteforholdene, medens man derimod ikke samtids i Kjøbstædernes kommunaloven optog tilsvarende Bestemmelser. Jeg troer, at dette maa tjene til fuldkommen Nødsdiggjørelse for, at Udvalget har foreslaaet at optage de herhenhørende Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal derefter gaae over til noget nærmere at omtale Indholdet af disse Bestemmelser. Man har da i den første af de nye Paragrapher, nemlig § 14, foreslaaet optaget Bestemmelser om Dannelsen af Vigningscommissionerne. Der er i den Henseende, med Undertagelse af de to Punkter, som jeg tillod mig for et Øieblik siden at berøre, ikke gjort nogen

Forandring i, hvad der er gjældende efter Forordningen af 1837, og jeg tør antage, at der ikke i Realiteten vil findes Noget at erindre imod denne Paragraph. Der er derimod af et æret Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgfreds (Fallefen) stillet to Redactionsforslag til denne nye § 14; der findes paa Afstemningslisten under Nr. 119 og 120. Det sidste Redactionsforslag, det under Nr. 120, kan jeg paa Udvalgets Vegne ubetinget tilraade at vedtage; det staaer i Forbindelse med et tidligere lignende Forslag og gaaer væsentlig ud paa af Loven at udskyde det fremmede Ord: „fungere“. Hvad derimod Forslaget under Nr. 119 angaaer, da er det forekommet Udvalget, at der ikke var tilstrækkelig Tjue til at foretage den Redactionsforandring, som her er bragt i Forslag. Jeg forstaaer meget godt, at det maa være en horreur, maa være noget Frygteligt, for et mathematisk Hoved at see Tale i Loven om større og mindre Halvdele; imidlertid er det jo ikke noget Nyt, som indføres i den Henseende ved dette Forslag; det er en Udtryksmaade, som findes i de ældre Love og som nu altsaa har været, man kunde fristes til at sige, Lovsprog i ikke saa ganske faa Aar. Jeg vil dog naturligviis erkjende, at dersom der nu var Tale om at hæve disse ældre Lovbestemmelser, om at lade dem heelt bortfalde og strive nye Lovbestemmelser angaaende disse Forhold i deres Heelhed, saa kunde det være meget rigtigt, uden Hensyn til at dette Udtryk har staaet i Love flere Aar, at søge det fjernet, da det i og for sig maa erkjendes ikke at være correct; men det maa jo erindres, at selv om ogsaa det ærede Medlems Forslag maatte blive vedtaget, saa vilde man derved ikke blive fri for „den større og mindre Halvdeel“. Disse Udtryk findes jo nemlig i Loven af 31te Marts 1860 om de communale Valg i Kjøbstæderne, og det er jo ikke Meningen at hæve denne Lov; det er i alt Fald ikke bestemt, efter hvad der hidtil er affemt, at hæve denne Lov med Hensyn til Valgene til Byraadet. Den foreliggende Lov skal altsaa fremdeles henholde sig til Loven af 31te Marts 1860, hvad Valgene af Borgerrepræsentanter angaaer; den foreliggende Lov vil fremdeles komme til at indeholde en Henvisning til de Bestemmelser i Loven af